

[Kr. Kristensen.]

overtog det ærede Medlem Hr. Slesbagers Plads i Ministeriet. Overfor den ny Minister rejste jeg Spørgsmaalet ved Finanslovbehandlingen i 1925—26 og spurgte, om Ministeren, den højtærede nuværende Minister altsaa, ogsaa kunde vedstaa den Erklæring, som den tidligere Minister havde afgivet om at ville lade Forholdene undersøge; men jeg fik det Svar fra den nuværende Minister for offentlige Arbejder, at han ikke paa det daværende Tidspunkt vilde gaa til en Undersøgelse, da han ansaa det for utænkeligt, at et saadant Foretagende kunde komme til Udførelse i den nærmeste Fremtid, og at en Undersøgelse som den, der var Tale om, vilde være ret bekostelig. Det var altsaa ikke et bestemt Afslag, men kun et Afslag paa det daværende Tidspunkt.

Nu er Sagen rejst igen ved et Møde i Thisted, og af dettes Deltagere er indsendt et Andragende, der er underskrevet af samtlige Kommunalbestyrelser og Erhvervsorganisationer om at faa Forholdene ved Oddeund undersøgt. Jeg vil meget indstændigt anmode den højtærede Minister om, at en saadan Undersøgelse maa blive foretaget. Jeg ved nok, at Tiden ikke er inde til at kræve større Udgifter; men jeg tror dog alligevel, at en saadan Undersøgelse kunde foretages for en forholdsvis beskedne Sum; og i alt Fald tror jeg, at en Undersøgelse vil være fuldt ud forsvarlig selv om Tiden ikke just er saadan, at vi har alt for mange Penge at rutte med. Der er ikke Tvivl om, at det vilde være et mægtigt stort Gode for Egnen; men jeg har ogsaa den Tro, at en Undersøgelse maaske vil vise, at det slet ikke vil være saa daarlig en Forretning for selve Statsbanerne. Jeg vil i Tilslutning til det ærede Medlem Hr. Fibigers Udtalelser paa det varmeste anbefale Andragendet om, at der foretages en saadan Undersøgelse.

Det andet Spørgsmaal, jeg vil fremdrage, og som det ærede Medlem Hr. Fibiger ogsaa omtalte, er Spørgsmaalet om Redningsdamperen „Vestkysten“, der jo er stationeret i Lemvig. Formaalet med denne Redningsdamper er jo, at den skal være Fiskerne til Hjælp i Tilfælde af, at de lider Havari, eller Havet rejser sig, naar de er ude, saa at de ikke kan komme ind ved egen Hjælp. Nu er der jo forskellige Gange fra Fiskeriforeningen deroppe sket Henvendelse til Ministeriet om at faa denne Damper stationeret ved Thyborøn. Man finder det noget underligt, at den ligger i Lemvig, naar den udmærket godt kunde ligge i

Thyborøn Havn; det er dog nærmere det Sted, hvor den eventuelt kan blive kaldt til Hjælp, og den skal jo ud igennem Thyborøn Kanal alligevel, naar den skal yde Hjælp. Nu kan man ganske vist henvisse til, hvad der i og for sig er rigtigt nok, at der endnu ikke har vist sig nogen Ulempe ved, at den ligger derinde; den har altid kunnet komme til Hjælp, naar det var nødvendigt, uden at der er sket nogen større Skade, men der er ikke Tvivl om, at det vilde betyde en større Tryghed, hvis Redningsdamperen laa i Thyborøn Havn, altsaa nærmere det Sted, hvor den skal bruges. Derfor vil jeg, som sagt, henstille til den højtærede Minister, at ogsaa det Spørgsmaal bliver løst paa en for Fiskerne tilfredsstillende Maade. Der er ikke Tvivl om, at Spørgsmaalet vil komme op Gang paa Gang, indtil det bliver imødekommet, og jeg tror ikke, at det vil være muligt ikke i det lange Løb at imødekomme et Andragende som dette. Det er naturligvis en Betyggelse for Fiskerne at have Redningsdamperen; men det er jo ogsaa en stor Betyggelse, at de har den saa nær som muligt; det virker alligevel stimulerende paa dem, naar de skal ud. Det er maaske Folk, der ikke rigtig ved, om de tør gaa ud, men det, at Redningsdamperen er der og er saa nær, har sin store Betydning. Derfor vil jeg, som sagt, gerne anbefale dette Andragende.

Dernæst er der et Spørgsmaal, som ogsaa vedrører et Andragende angaaende Fiskeriet. Maa jeg først benytte Lejligheden til at takke den højtærede Minister for offentlige Arbejder, fordi han i Fjor var saa villig til at imødekomme et Andragende fra Stenbjerg om en Bevilling til Udbygning af den Mole, som var paabegyndt i hans Forgængers Ministertid. Ved Finanslovbehandlingen i Fjor fik jeg ikke Lejlighed til at takke den højtærede Minister for det. Nu kan man maaske sige, at det er noget bagefter, Takken kommer, men bedre sent end aldrig, og jeg bringer altsaa Ministeren en Tak for det. Men jeg vil gerne henstille til den højtærede Minister, at det Andragende, som er indkommet fra Lyngby Fiskerleje om Bevilling til en Læmole, maa blive lige saa velvilligt overvejet. Jeg ved, at Ministeren sysler med dette Spørgsmaal, og jeg vil udtale Haabet om, at det Ønske, der er fremsat i dette Andragende, vil blive imødekommet. Jeg ved jo godt, at der fra forskellig Side er sagt: Ja, vi bygger Vetskysthavne, og saa maa Fiskerne nøjes med det — og det kan jo være rigtigt nok i og for sig, at hvis den Udvikling, som Fiskeriet skal undergaa, skal blive stor —